

[Merete Aarup]

Vi mener, det er vigtigt i det fremtidige arbejde, at patient/klientgrupperne bevarer deres personlighed, og at der så vidt muligt tages hensyn til den enkeltes interesser og ressourcer. Flest muligt skal klare sig selv, og derfor er det vigtigt, at patienterne både behandles og aktiveres ud fra princippet »hjælp til selvhjælp«.

Behandlingen skal, hvis det kan lade sig gøre, foregå ud fra patienternes miljømæssige og familiemæssige forudsætninger. Når man ser en patient i dennes hjemlige miljø, er det lettere at få øje på de ressourcer, den enkelte besidder, end det er, når man er på en hospitalsafdeling. I visse tilfælde hører hjemmebesøg med i behandlingsforløbet dels for efterbehandlingen, dels for forebyggelse af genindlæggelse og forværring.

Det arbejde, der foregår i amterne, vil være forskelligt fra amt til amt, og jeg tror derfor, det er vigtigt, at der ikke bliver en fastlåst form i det psykiatriske arbejde, men at der kan ske en udvikling, som vil betyde, at der kan udveksles erfaringer og hentes inspiration hos hinanden.

Vi har hæftet os ved, at det af rapporten fra Sundhedsstyrelsens følgegruppe fremgår, at der er utvetydig opbakning og tilslutning til de grundlæggende principper for psykiatrien i Danmark, men vi erkender også, at der er problemer, som må løses inden for de økonomiske rammer, der er til stede.

Nye samarbejdsformer stiller krav til personalegrupperne, og det kræver, at de indgåede aftaler mellem amterne og kommunerne er klart formuleret, så der ikke hersker tvivl om, hvem der tager sig af hvilke opgaver ud fra den gældende lovgivning. Der svæver det tal rundt, at 450.000 personer skulle have psykiske lidelser, hvoraf de 50.000 er egentlig psykisk syge. Nu må vi nok sondre mellem sindslidelser, psykiske lidelser, miljøproblemer og de sociale problemer. Men jeg tror også, vi må holde op med at sygeliggøre den danske befolkning. I et menneskes liv vil der opstå perioder, hvor vi er sårbare, men vi mennesker skal gennemleve sorger og kriser som en naturlig del af det menneskelige liv. Vi må ikke gå hen og putte alt ind under samme hat og sætte etiketten »psykiske problemer« på og mene, at det er behandlingskrævende, og dermed udskrive recepter og piller.

Vi mennesker må lære at tale med hinanden og ikke kun til hinanden. Hvad gør det egentlig,

at vi ser, at vi græder eller vi viser menneskelige følelser? Hvorfor kan vi ikke prøve at sætte os ind i hinandens tanker og handlinger? Vi må væk fra, at samtale kun er selskabsstøj, og at vi kun er optaget af at komme af med lignende historier. Medmenneskelig forståelse er det, vi alle har brug for. Vi skal ikke tro, at alt kan løses af det professionelle system. Dermed er ikke sagt, at der ikke er behov for rådgivning og støtcentre. Amterne og kommunerne må finde en løsning og en balance for, hvordan det skal være i forhold til hinanden ude i de amter og i de områder, de arbejder.

Det offentlige system skal også have mulighed for at henvise til selvhjælpsgrupper og frivillige hjælpeorganisationer, og samspejlet mellem kommunerne og frivillige organisationer er netop i de seneste år blevet styrket, fordi man har fundet ud af, at man ikke konkurrerer, men supplerer hinanden.

Den konservative gruppe er tilfreds med den omstilling, der er i gang, og med, at der vil ske en opfølgning af netop temaplanrunden om psykiatrien, så vi kan følge den videre udvikling især inden for de udsatte patientgrupper.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg undrer mig lidt over fru Merete Aarups udtryk, at der svæver nogle tal rundt om 450.000 mennesker i Danmark med psykiske lidelser, for de tal er jo fremkommet fra Amtsrådsforeningen i Danmark, og derfor kan man vel næppe sige, at det er noget, der svæver rundt i luften.

Disse tal stammer fra Amtsrådsforeningen og står i den beretning, som fru Merete Aarup, der vist også er medlem af Socialudvalget, har skrevet under på, og derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at anfægte dem som nogle tilfældige tal; vi må være seriøse over for dem.

Jeg synes bestemt, der er meget af det, fru Merete Aarup siger, der er rigtigt, men det er ubehageligt for mig at høre, at disse tal, der kommer fra en organisation, som i almindelighed har check på tingene, skulle være noget, der svæver rundt i luften.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil gerne følge fru Tove Lindbo Larsen